

Text: 1Kor 13:1-13, Luk 18:31-43

Jag samlar på ordspråk och ordstäv. Ett av dom låter så här:

”Kärleken regerar utan svärd – binder utan bojor”

Det betyder att kärleken har en kraft i sig som kan åstadkomma sådant som annars skulle behövas vapen eller bojor för.

Vad är det för kärlek? Vi ska se hur det var med Jesus den här dagen.

Det börjar med att han samlar lärjungarna för att berätta att han snart ska torteras och dödas. Det verkar vara ett lugn över Jesus, ingen panik, utan han finns där, i berättelsen för lärjungarna. Det verkar som om han berättar för deras skull, för att de ska få veta – inte för att han vill lätta på ett inre tryck av ångest och rädsla.

Hans kärlek är alltså helt utåtriktad, helt med tanke på dem han har omkring sig. Han räcker till för de sina vad som än händer.

Sedan ger de sig iväg mot Jerusalem och kommer till Jeriko. Jesus är på väg för att frälsa världen på Golgata. Inget kan vara större än det. Inget kan få stå i vägen för en sådan sak – att frälsa hela världen.

Då är det någon vid väggkanten som ropar på Jesus. Lärjungarna förstår att nu är det målmedvetenhet som gäller. Nu gäller det att behålla fokus på Jerusalem och Golgata så att inte frälsningsverket går om intet. Men Jesus lyssnar till den lilla rösten som ropar på hjälp, och han tar sig tid och gör sig besvär, för en okänd person.

Jesus som är Guds Son vet förstås vad som felar mannen, men han tar sig tid att ge mannen en chans att bekänna sin tro. Han lämnar de 99 för en stund, för att hitta den 100:de.

”Vad vill du att jag ska göra för dig?” ”Herre, gör så att jag kan se igen.”

Vilken pedagogik! Vilken kärlek!

Vi känner att Jesus har hela situationen i sin hand – han kontrollerar alltsammans och han sätter agendan. Han regerar utan svärd. Han binder utan bojor.

Hur kan **vi** ha en sådan kärlek? Kan vi sätta någon agenda och kontrollera en situation? Ja, jag tror det. En kristen har den makten i den helige Andes kraft. Men om det ska vara meningsfullt och om Guds rike ska kunna växa genom oss så måste vi gå kärlekens väg.

Vad är kärlekens väg? Det är en liten väg som börjar efter den sista korsningen och efter det sista vägskalet, en smal liten väg som leder den sista biten upp till korset. Den fortsätter sedan på andra sidan från korset och ut i världen. Men den går tveklöst genom korset, och det finns ingen återvändo.

Någon har sagt att man ska göra något farligt varje dag för att behålla livsgnistan. Det finns utmaningar att anta varje dag. Något som är farligt och som är en utmaning varje dag, det är att gå den där vägen.

Du kanske ser en hemlös som tigger. Du kanske ser någon som blir illa behandlad. Du kanske står inför ett val där du utmanas att avstå från något för en annans skull. Kanske du ska stå upp för en åsikt eller sanning som inte är bekväm och som möter stort motstånd. Varje sådant tillfälle är ett vägsval. Du kan välja vilken väg du ska gå. Men du kanske har för mycket prestige, eller har ett hårt grepp om plånboken?

Har du då provat att gå mot korset någon gång? Antog du en utmaning att göra något för en annan och avstå det egna? Kändes det bra? Men det var inte mer än vad som väntades av dig. Din stolthet finns ju någon annanstans.

Fil 3:7-11 Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust. Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus. För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig. Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus och få leva i honom, inte med den rättfärdighet som lagen ger utan med den som kommer av tro på Kristus, den rättfärdighet som Gud ger åt dem som tror. Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans – kanske jag då kan nå fram till uppståndelsen från de döda.

Kärlekens väg är, som du förstår, en omöjlig väg att gå för en människa. Ska vi då ge upp? Nej, men vi ska vara ödmjuka när det gäller vår egen ställning inför Gud. Och vi ska se på Jesus som är kärleken själv. På ett förunderligt sätt blir vi förvandlade i hans närhet, och när vi är svaga så är vi starka i honom.

Ge inte upp kärlekens väg, lita på Jesus i varje möte med andra människor. Det är han som är kärlekens väg...

DEN ÄR MÖJLIG ATT GÅ! Amen